

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**Nr. 3338 van 30 oktober 2007
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X, alias X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Sri Lankaanse nationaliteit, op 14 augustus 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 juli 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 oktober 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. VAN ROYEN, loco advocaat S. VAN STEENBERGHE en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1 Het feitenrelaas van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Volgens uw verklaringen bent u een Tamil met de Sri Lankaanse nationaliteit afkomstig uit Vavuniya. Op 06/12/2000 diende u een eerste asielaanvraag in waarbij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 17/01/2001 besloot tot een Weigering van verblijf met het bevel om het grondgebied te verlaten. Op 18/01/2001 diende u een Dringend Beroep in bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Op 31/10/2003 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een bevestigende beslissing van weigering van verblijf omdat uw asielaanvraag steunend op artikel 52 van de Vreemdelingenwet kennelijk ongegrond en bedrieglijk werd bevonden. Op 28/11/2003 leidde u een verzoek tot schorsing en een verzoek tot nietigverklaring in bij de Raad van State. Op 07/05/2007 werd u door de politie van de Politiezone Lokeren op last van de Dienst Vreemdelingenzaken opgepakt. U werd naar het Centrum voor Illegalen te Merksplas gebracht. Op 05/06/2007 diende u een tweede asielaanvraag in. Als nieuwe elementen voor uw tweede asielaanvraag baseerde u zich op de gewijzigde situatie. Zo beweerde u dat de oorlog in Sri Lanka al 25 jaar aansleept en dat er nog geen einde aan

gekomen is en de situatie zelf verslechterd is. U verklaarde dat Tamils nog steeds willekeurig worden gearresteerd, hoofdzakelijk de Tamils die uit het noorden en het oosten afkomstig zijn. Sommigen verdwijnen. U verklaarde dat dit de algemene situatie was in Sri Lanka en vooral in Colombo. Voor dat laatste verwees u enerzijds naar de overbrenging op 09/06/2007 van 380 Tamils uit Colombo naar de Tamil-gebieden in opdracht van de regering. Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: rapport van de "International Crisis Group": "Sri Lanka's Human Rights Crisis", Amnesty International Report 2007 – Sri Lanka zoals opgenomen in "Refworld", "UNHCR Position on the International Protection Needs of Asylum-Seekers From Sri Lanka", een nieuwsbrief van Vluchtelingenwerk betreffende terugkeer naar Sri Lanka, "fax met "Complaint Regarding Death by Gun Shot", fax van een gecertificeerde kopie van de overlijdensakte van (S. P.), 14 artikelen betreffende Sri Lanka van "De Morgen Online", één artikel betreffende Sri Lanka van "De Standaard Online". In het administratief dossier bevindt zich tevens een door de politiediensten neergelegde fax van uw geboorteakte. Na het gehoor stuurde u nog de volgende documenten op: de geboorteaktes van uw zussen en broer, het huwelijkscertificaat van uw zus, een attest van uw school (dd 1988), een kopie van het origineel van de "Complaint Regarding Death by Gun Shot" (klacht ingediend na het overlijden van uw schoonbroer."

1.2 Verzoeker wijst er nog op dat hij van 1992 tot 1999 in Riaad, Saoedi-Arabië, werkte, waarna hij terugkeerde naar zijn geboorteplaats The Kilapu Kulam. Vanaf 2000 werkte hij in het nabijgelegen Omandhai, dat onder controle stond van de LTTE. Hij verklaart dat hij op 9 augustus 2000, op verdenking van samenwerking met de LTTE, door soldaten van het Sri Lankaanse leger gearresteerd werd en gedurende 14 dagen opgesloten en geslagen werd.

1 De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Er dient in eerste instantie te worden opgemerkt dat u onvoldoende elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka een ernstig risico zou lopen op vervolging zoals voorzien in de Geneefse Conventie. U bent niet naar Sri Lanka teruggekeerd en baseert zich louter op de gewijzigde situatie in Sri Lanka, waarbij het conflict in het noorden en het oosten van het land opnieuw is opgeflakkerd en waarbij ook de situatie in Colombo is verslechterd. Volgens uw verklaringen zou u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka door de autoriteiten verdacht worden van betrokkenheid bij "LTTE" en daarom zou u bevreesd zijn om door de Sri Lankaanse autoriteiten te worden opgepakt. Hierbij dient echter te worden opgemerkt dat in het kader van uw eerste asielaanvraag reeds een bevestigende beslissing van weigering van verblijf werd genomen waarbij ondermeer de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt in twijfel getrokken. Ook in uw tweede asielaanvraag legde u verklaringen af die tegenstrijdig zijn met deze uit uw eerste asielaanvraag, waardoor de geloofwaardigheid van uw ingeroepen profiel (verdenking van betrokkenheid bij "LTTE") wordt ondermijnd. Zo verklaarde u tijdens de behandeling van uw tweede asielaanvraag voor het CGVS (p. 15) dat u zich na uw vrijlating twee maal per dag diende te melden zonder dat er een tijdsbeperking op de meldingsplicht werd gesteld. Gedurende twee à drie dagen zou u zich aan de meldingsplicht hebben gehouden. Bij uw eerste asielaanvraag had u voor het CGVS (p. 6) echter verklaard dat u zich gedurende tien dagen twee maal per dag diende te melden en dat u nadien geen meldingsplicht meer had. Tijdens de behandeling van uw eerste asielaanvraag had u voor het CGVS (p. 6) verklaard dat u werd vastgehouden van 9 tot 15 augustus. Tijdens de behandeling van uw tweede asielaanvraag verklaarde u echter voor het CGVS (p. 15) dat u gedurende twee weken werd vastgehouden. Uw enige uitleg voor deze tegenstrijdigheden, namelijk dat de feiten reeds zeven jaar geleden waren is echter niet afdoende. Deze tegenstrijdigheden raken immers de kern van uw asielrelaas en zijn trouwens ook de enige problemen die u met de autoriteiten zou hebben gekend, is uw verklaring voor bovenvermelde tegenstrijdigheden niet afdoende. Hoe dan ook u heeft geen enkel begin van bewijs dat uw ingeroepen vluchtmotieven kan staven. Daarenboven heeft u probleemloos met eigen paspoort Sri Lanka verlaten, een feit dat de ernst en de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vluchtmotieven verder ondergraaft. Daarnaast trachtte u met betrekking tot uw identiteit zowel bij uw eerste als bij uw tweede asielaanvraag de Belgische autoriteiten op intentionele wijze te misleiden. Zo gaf u in beide asielaanvragen aanvankelijk de naam, X, op. Op de fax van de geboorteakte die u in uw bezit had staat echter de naam, X, vermeld. Hetzelfde geldt voor de geboortedata, zo gaf u als geboortedatum 23/03/1971 op, terwijl op de geboorteakte 21/02/1971 staat. Pas bij confrontatie met het feit dat de door u opgegeven naam en geboortedatum niet in overeenstemming zijn met de gegevens in uw geboorteakte, gaf u toe u een andere identiteit te hebben aangenomen en uw asielaanvragen onder een valse identiteit te hebben

ingediend (CGVS p. 9-10). Uw werkelijke naam en geboortedatum bleken plots deze te zijn die vermeld staan op de fax van uw geboorteakte. Voorts kunnen er nog opmerkingen worden gemaakt met betrekking tot uw identiteitskaart. Zo verklaarde u bij uw eerste asielaanvraag dat u een identiteitskaart thuis in Sri Lanka had liggen (CGVS DB p. 3). Bij uw tweede asielaanvraag stelde u dat u naast een geboorteakte nooit over een ander identiteits- en registratiedocument in Sri Lanka beschikte. Pas na confrontatie met het feit dat u tijdens de behandeling van uw eerste asielaanvraag voor het CGVS had verklaard dat uw identiteitskaart thuis lag, gaf u toe dat u daar inderdaad over beschikte in Sri Lanka (CGVS p. 6). Hoe dan ook u heeft gedurende uw verblijf in België geen enkele moeite gedaan om uw identiteitskaart te laten bezorgen, terwijl u toch in staat was om probleemloos uw geboorteakte te verkrijgen. Hieruit volgt dat er een ernstig vermoeden is dat u bepaalde informatie die op uw identiteitskaart staat voor de Belgische autoriteiten probeert te verbergen. Op de identiteitskaart staat namelijk ook het adres vermeld en kan als dusdanig een aanduiding geven over uw verblijfplaats in Sri Lanka. Het enige document dat u voorlegde dat een link kan leggen tussen u en uw verblijf in het noorden van het land is uw geboorteakte. Dit document geeft echter enkel een aanwijzing dat u daar bent geboren, doch bewijst niet dat u er ook woonachtig was in de periode voor uw vertrek. Uw identiteitskaart die wel een indicatie zou kunnen geven over uw woonplaats in Sri Lanka kunt u echter niet voorleggen, en gaf u bovendien over het bestaan van dit document tegenstrijdige verklaringen. Uit wat voorafgaat volgt dat u noch uw profiel (verdenking van betrokkenheid bij "LTTE" noch uw verblijfplaats in Sri Lanka heeft aangetoond. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt waarom u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka een ernstig risico zou lopen op vervolging zoals voorzien in de Geneefse Conventie. Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (Cedoca CL 2007-010w) is de situatie in de hoofdstad Colombo niet van die aard dat modale Tamils worden vervolgd louter omwille van hun etnische achtergrond. Ook de recente evoluties wijzen niet op een vervolging van Tamils in de hoofdstad Colombo omwille van hun etnische achtergrond. In het kader van "cordon and search operations" worden wel degelijk mensen gearresteerd en opgesloten maar deze maatregelen kunnen worden beschouwd als algemene veiligheidsmaatregelen genomen door de Sri Lankaanse staat ter preventie van mogelijke LTTE-aanslagen in de hoofdstad. Bovendien stelt "U.K. Home Office" dat het leven voor iedereen in de hoofdstad, ongeacht de etnische afkomst, onderworpen is aan strenge veiligheidsmaatregelen.

Wat betreft de verdwijningen in Colombo waarnaar u verwijst (rapport "International Crisis Group") dient te worden opgemerkt dat zowel Tamils, moslims als Singhalezen het slachtoffer van ontvoeringen kunnen zijn. Bovendien zijn deze verdwijningen niet toe te schrijven aan één organisatie of belanghebbende partij. Uit informatie waar het Commissariaat-generaal beschikt kan worden afgeleid dat de meerderheid van de Tamilbevolking in Colombo geen reëel risico loopt op willekeurige ontvoeringen en moorden, dit gezien het relatief klein aantal ontvoeringen die sinds augustus 2006 hebben plaatsgevonden in Colombo. De terugleiding van zo'n 380 Tamils uit Colombo naar de Tamil-gebieden waar u naar verwijst betreft een éénmalig feit en reeds de dag na deze gebeurtenis beval de "Supreme Court" van Sri Lanka de voorlopige stopzetting van de terugleidingen. 186 mensen werden op bevel van de rechtbank teruggebracht naar Colombo, de anderen zouden vrijwillig gekozen hebben voor een terugkeer naar hun dorpen. De Eerste Minister Ratnasiri Wickramanayake keurde de actie af en kondigde een onderzoek aan naar de verantwoordelijken (Cedoca CL 2007-010w). Verder dient te worden vastgesteld dat zowel u (CGVS p. 13) als het UNHCR stellen dat vooral Tamils afkomstig uit het noorden of het oosten van het land in Colombo kwetsbaar zijn voor willekeurige aanhoudingen en verdenking van LTTE-lidmaatschap (Cedoca CL 2007-010w). Andere bronnen stellen echter dat het leven in Colombo weliswaar onderworpen is aan strenge veiligheidsmaatregelen maar dat de meerderheid van de Tamilbevolking niet geraakt worden door arrestaties. In casu is het ook niet aannemelijk dat u door de Sri Lankaanse overheid als potentieel LTTE-lid of sympathisant zou worden beschouwd. U heeft immers geen geloofwaardige elementen aangehaald die dit aantonen. Ook heeft u gezien uw frauduleuze verklaringen omtrent uw identiteit en uw identiteitsdocumenten niet aangetoond dat u voor uw vertrek uit Sri Lanka ook daadwerkelijk uit het noorden afkomstig bent. Uit wat voorafgaat volgt dat er in uw geval onvoldoende aanwijzingen zijn waarom een intern vluchtalternatief naar Colombo niet op u van toepassing zou zijn.

Voorts moet er worden opgemerkt dat u ook niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Hoewel het Commissariaat-generaal erkent dat er in het noorden en het oosten een gewapend intern conflict is, moet toch worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt

RVV X /

dat hiervan in Colombo geen sprake is. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet is er in uw hoofde dan ook geen enkele reden waarom u zich niet in Colombo zou kunnen vestigen om aan de oorlogstoestand in het noorden te ontkomen zonder dat u hierbij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Bijgevolg zijn er in uw geval geen redenen waarom u niet zou kunnen worden teruggestuurd naar Colombo. Dit blijkt ondermeer uit informatie van de Canadese Raad voor Immigratie en Vluchtelingen. Volgens hen bestaat er een geijkte procedure voor personen wiens asielaanvraag werd afgewezen en die gedwongen worden teruggeleid. Daarbij worden de nationaliteit vastgesteld, een verklaring afgenomen en nagegaan of er arrestatiebevelen bestaan. Als de betreffende persoon op basis van zijn nationaliteit toegang heeft tot het grondgebied van Sri Lanka en er geen arrestatiebevelen bestaan is hij of zij vrij om te gaan (Cedoca CL 2007-010w).

De rapporten van de "International Crisis Group", "Amnesty International", UNHCR, de nieuwsbrief van Vluchtelingenwerk en de krantenartikels van "De Morgen" en "De Standaard" die u neerlegde zijn niet van die aard dat de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de positieve zin kunnen ombuigen. Deze rapporten en krantenartikels geven een beeld van de algemene situatie in Sri Lanka, die trouwens door het Commissariaat-generaal niet wordt betwist, de rapporten werden trouwens opgenomen in de "update situatie voor Tamils in Colombo" door Cedoca (CL 2007-010w). Doch deze rapporten tonen niet aan waarom het voor u onmogelijk zou zijn om naar Sri Lanka terug te keren. De fax met de vertaling "Complaint Regarding Death by Gun Shot" en de fax van de gecertificeerde kopie van de overlijdensakte zouden een begin van bewijs moeten vormen over de moord op uw schoonbroer in 1985 (CGVS p. 17). De vertaling stelt echter dat de klacht dateert van 1991 en dat de betreffende persoon werd doodgeschoten op 24/03/1991. U roept deze daad in als een bewijs van het feit dat u niet terug kan keren naar Sri Lanka. Gezien u echter op zes jaar na niet kan vertellen wanneer deze feiten plaatsvonden kan ernstig worden getwijfeld of deze gebeurtenis enige invloed heeft op uw vrees voor terugkeer naar Sri Lanka. De overige documenten tonen aan dat uw familieleden in Tamil-gebied geboren zijn en dat u daar tot in 1987 naar school bent geweest, maar voegen voor het overige niets toe aan uw asielrelaas. U slaagt er immers nog steeds niet in om uw identiteitskaart voor te leggen."

2.2 Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing een schending inhoudt van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980. De beslissing schendt de materiële motiveringsplicht en verzoeker is het niet eens met de argumentatie van het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (verder: CGVS). Hij verklaart het feit dat hij niet is teruggekeerd naar Sri Lanka door te verwijzen naar het beroep dat bij de Raad van State hangende was en de behandeling van zijn regularisatieaanvraag. Verzoeker betoogt dat de situatie in Sri Lanka sinds 2006 zodanig geëvolueerd is dat het risico op vervolging voor hem alleen maar is toegenomen.

Met betrekking tot de twijfel van het CGVS over zijn profiel als zijnde verdacht van betrokkenheid bij de LTTE, wenst verzoeker te argumenteren dat:

- in de negatieve beslissing van het CGVS met betrekking tot zijn eerste asielaanvraag reeds vermeld werd dat "*U zou gedurende veertien dagen opgesloten en geslagen zijn*" terwijl het CGVS in de bestreden beslissing stelt dat verzoeker dit pas in zijn tweede asielaanvraag gemeld zou hebben, hetgeen niet correct is;
- het na verloop van zeven jaar aannemelijk is dat hij geen exacte data meer kan weergeven;
- hij nooit enig schriftelijk bewijs gehad heeft of kunnen verkrijgen heeft dat zijn aanhouding kan bewijzen;
- hij wel degelijk uitgelegd heeft dat hij zijn identiteit oorspronkelijk heeft geveinsd omdat het zijn bedoeling was om naar Groot-Brittannië door te reizen en zijn asielaanvraag daar in te dienen;
- het CGVS zijn origine zelf nooit ter discussie heeft gesteld en dat het doorlaatbewijs van de Sri Lankaanse ambassade zijn identiteit als Sri Lankaan en Tamil bewijst, dewelke wordt gestaafd door verscheidene geboorteaktes en de overlijdensakte van zijn schoonbroer;

- hij geen tegenstrijdige verklaringen afgelegd heeft met betrekking tot zijn identiteitskaart. Hij dacht dat hij diende te antwoorden op de vraag of hij hier in België naast zijn geboorteakte een anders identiteits- of registratiedocument heeft gehad, waarop hij neen antwoordde. Toen duidelijk werd dat bedoeld werd of hij in Sri Lanka nog over andere documenten beschikte, heeft hij dit onmiddellijk bevestigd.

Verzoeker meent dat hij wel degelijk terecht een gegronde vrees voor vervolging koestert, gezien hij reeds aangehouden en mishandeld werd op grond van zijn vermeende betrokkenheid bij de LTTE.

Verzoeker wenst te benadrukken dat de bestreden beslissing aanvaardt dat er in het noorden en oosten van Sri Lanka een gewapend intern conflict is, doch stelt dat de hoofdstad Colombo voor verzoeker een intern vluchtalternatief vormt. Het UNHCR vermeldt hierbij echter dat Tamils die afkomstig zijn uit het noorden of het oosten van het land ook in Colombo kwetsbaar zijn voor willekeurige aanhoudingen en verdenkingen van LTTE-lidmaatschap, terwijl verweerder opteerde om zich te baseren op “andere (Canadese) bronnen”. Volgens verzoeker kan hieruit afgeleid worden dat er twijfel bestaat over het feit of Colombo moet beschouwd worden als een intern vluchtalternatief en dat deze twijfel in zijn voordeel moet worden gelegd.

Verzoeker, die verklaart dat de bestreden beslissing zijn etnische afkomst niet betwist, stelt dat het voor het intern vluchtalternatief niet relevant is te weten waar hij voorheen in Sri Lanka woonde.

Aan het verzoekschrift werden enkele documenten van publieke bronnen toegevoegd om de ernst van de situatie aan te tonen.

Verzoeker wijst er verder op dat het conflict grote voedseltekorten tot gevolg heeft, waardoor het geweld nog meer escaleert en er enorme prijsstijgingen zijn. Hij meent dat er te weinig of geen onderzoek gebeurd is naar de waarachtigheid van zijn asielmotieven en dat er geen rekening gehouden wordt met de prangende situatie in zijn land.

2.3 De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., X, nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., X, nr. 136.692, 26 oktober 2004). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. (R.v.St., X, nr. 167.408, 2 februari 2007; R.v.St., X, nr. 167.852, 15 februari 2007). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert zodat het middel vanuit dit oogpunt onderzocht wordt.

De Raad stelt vast dat verzoeker twee asielaanvragen indiende onder de naam van “X”, geboren op 23 maart 1971, terwijl de fax van zijn geboorteakte melding maakt van “X”, geboren op 21 februari 1971 (administratief dossier, map documenten, verslag lokale politie Lokeren). Verzoeker, ter zitting ondervraagd krachtens artikel 14 PR RvV, verklaart dat zijn echte naam “X” is en dat zijn geboortedatum 21 februari 1971 is. Verzoekers verklaring in het verzoekschrift en ter zitting omtrent het gebruik van deze valse naam, met name dat hij plande om naar Groot-Brittannië te reizen en hij in België een asielaanvraag indiende onder een andere naam omdat hij anders in Groot-Brittannië geen asiel meer had kunnen vragen met zijn ware identiteitsgegevens, is niet aanvaardbaar. Uit zijn handelwijze blijkt onmiskenbaar dat hij trachtte de Belgische autoriteiten intentioneel te misleiden omtrent zijn identiteit, hetgeen duidt op frauduleuze voornemens. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze aanbrengt. Verzoekers gebruik van een valse identiteit is een negatieve indicatie voor zijn geloofwaardigheid.

Omtrent de tegenstrijdige verklaringen aangaande zijn identiteitskaart vindt verzoekers weerlegging dat hij *“als vraag begrepen (had) of hij hier in België ooit naast zijn geboorteakte een andere identiteits- of registratiedocument heeft gehad”* geen steun in het administratief dossier aangezien de vraagstelling op het CGVS duidelijk betrekking had op *“identiteits- en registratiedocumenten in Sri Lanka”* (stuk 5, p. 6). Het is slechts na confrontatie met zijn verklaringen afgelegd tijdens zijn eerste asielaanvraag dat verzoeker meldt dat hij een identiteitskaart had in Sri Lanka, waarbij de Raad bovendien opmerkt dat hij deze tot op heden nog steeds niet heeft voorgelegd, terwijl hij tal van andere documenten omtrent zijn beweerde familieleden, evenals zijn geboorteakte, wel kon bijbrengen.

Uit het administratief dossier blijkt tevens dat verzoeker met zijn eigen paspoort naar Europa reisde en dat hij dit twee tot drie maanden voor zijn vertrek persoonlijk heeft aangevraagd (administratief dossier, stuk 5, p. 11). Verzoekers verklaring op het CGVS dat hij dit paspoort aan zijn begeleider heeft teruggegeven is ongeloofwaardig daar het verzoekers persoonlijk paspoort betrof en er aldus geen reden voorhanden was om dit aan een begeleider terug te geven. Verzoeker weerlegt evenmin de motivering die stelt: *“Daarenboven heeft u probleemloos met eigen paspoort Sri Lanka verlaten, een feit dat de ernst en de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vluchtmotieven verder ondergraaft”*, zodat deze als niet-betwist en vaststaand wordt geacht en derhalve door de Raad wordt overgenomen.

Verzoeker, die tijdens zijn *eerste asielaanvraag* verklaarde dat hij werd vastgehouden van 9 tot 15 augustus 2000 en werd vrijgelaten op voorwaarde dat twee maal per dag een document ondertekende en dit gedurende tien dagen (administratief dossier, map eerste asielaanvraag, stuk 7, p. 6), verklaarde bij zijn *tweede asielaanvraag* dat hij gedurende twee weken werd vastgehouden in een legerkamp en vrijgelaten werd onder de voorwaarde dat hij zich twee maal daags moest melden en dit zonder tijdsbeperking (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 5, p. 15). Deze tegenstrijdige verklaringen, zelfs indien afgelegd een aantal jaren na de feiten, zijn niet geloofwaardig daar de arrestatie, detentie en de voorwaarden onder welke hij werd vrijgelaten de essentie van verzoekers asielrelaas uitmaken, waarvan tevens kan worden aangenomen dat deze in het geheugen gegrift zijn, gelet op de perturbatie die ze veroorzaakten in het leven van verzoeker.

Aangezien verzoeker (i) met bedrieglijk opzet een asielaanvraag indiende onder een andere naam dan zijn werkelijke naam (ii) nog steeds geen identiteitsbewijs heeft bijgebracht inzake zijn werkelijke identiteit, behoudens een kopie van zijn geboorteakte (iii) met zijn eigen paspoort Sri Lanka zonder problemen verliet (iv) tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent zijn detentie en vrijlating, wordt de geloofwaardigheid inzake het door hem voorgehouden profiel als zijnde verdacht van betrokkenheid met de LTTE, volledig ondergraven.

Verzoeker, die zijn tweede asielaanvraag baseert *“op basis van huidige situatie in Sri Lanka waar de burgeroorlog sinds eind 2006 opnieuw in alle hevigheid is losgebroken”* toont niet aan dat hij, de ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden profiel als LTTE-betrokkene mede in

acht genomen, louter omwille van zijn etnische afkomst als Tamil in geval van terugkeer naar Sri Lanka in de negatieve aandacht van de autoriteiten zou komen te staan.

De landeninformatie, bijgevoegd aan het verzoekschrift, duidt aan dat er een gewapend conflict is in het noorden en het oosten tussen de Tamil Tijgers en de regeringstroepen maar toont niet aan dat een Tamil in Colombo een gegronde vrees voor vervolging zou hebben louter omwille van het feit dat hij Tamil is. Verzoeker beschikt bijgevolg over een intern vluchtalternatief te Colombo.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit niet kan of niet wil inroepen omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

3.1 Verzoeker vraagt de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming en stelt dat hij wel degelijk een reëel risico loopt op ernstige schade, dewelke bestaat uit het risico op foltering, vernederende behandeling, bestraffing op basis van zijn vermeende samenwerking met de Tamiltijgers, en de ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker stelt dat de motivering van het CGVS met betrekking tot de weigering van de subsidiaire bescherming zeer beknopt is en gebaseerd is op vage en tegenstrijdige informatie over de huidige toestand in Sri Lanka, door enerzijds te stellen dat er geen vervolging is van Tamils in Colombo doch, anderzijds, dat er wel degelijk arrestaties en opsluitingen zijn, die echter alleen maar beschouwd moeten worden als “algemene veiligheidsmaatregelen” ter preventie van mogelijke LTTE-aanslagen in de hoofdstad. Indien deze maatregelen voor iedereen gelden, zullen zij volgens verzoeker a fortiori op hem van toepassing zijn. Uit de stelling van het CGVS dat de meerderheid van de Tamilbevolking in Colombo geen reëel risico loopt op willekeurige ontvoeringen en moorden, leidt verzoeker af dat een minderheid, de Tamils die afkomstig zijn uit het noorden, dit risico wel loopt. Ook op dit punt blijft het CGVS volgens verzoeker vaag over zijn bronvermelding. Verzoeker brengt verscheidene rapporten en documenten aan om zijn stelling te staven.

3.2 Uit de overvloedige informatie in het administratief dossier (stuk 16, “landeninformatie”) en voor iedereen toegankelijke publieke bronnen blijkt dat er in de noordelijke en oostelijke provincies van Sri Lanka momenteel een intern gewapend conflict is. De situatie in de hoofdstad Colombo is echter niet van die aard dat elke Tamil, louter omwille van zijn etnische origine, een reëel risico op ernstige schade loopt. Het zijn vooral zakenmannen, politieke figuren, pro-Tamilactivisten en journalisten die het doelwit zijn van gewelddadige acties (UNHCR, *Position on the international protection needs of asylum-seekers from Sri Lanka*, december 2006, UNHCR Refworld, <http://www.unhcr.org/cgi-bin/txis/vtx/refworld/rwmain?docid=459a1fcb2>).

De veiligheidsmaatregelen die van kracht zijn in Colombo, waaronder systematische veiligheids- en identiteitschecks, en waarbij vooral na bomaanslagen strenge veiligheidsmaatregelen worden genomen, gelden ten aanzien van iedereen. Tamils van wie betrokkenheid bij de LTTE wordt vermoed lopen een groter risico op intimidatie of arrestatie (Ministerie van Buitenlandse zaken, Nederland, Ambtsberichten, *Algemeen Ambtsbericht Sri Lanka*, april 2007, <http://www.minbuza.nl>). Voor personen wiens asielaanvraag afgewezen werd en die gedwongen dienen terug te keren naar Sri Lanka, kan worden vastgesteld dat er door de autoriteiten een gekijkte procedure gevolgd wordt. Slechts indien er tegen de teruggeleide persoon een arrestatiebevel bestaat of indien deze persoon in het verleden reeds door de autoriteiten verdacht werd omwille van banden met het LTTE, loopt hij het risico bij aankomst gearresteerd te worden (UK Home Office, *Country of Origin Information Report Sri Lanka*, 4 september 2007, p. 160-161, <http://www.homeoffice.gov.uk/rds/pdfs07/sri-lanka-100907.doc>).

Aangezien vastgesteld werd dat verzoeker, gelet op zijn ongeloofwaardige verklaringen (zie sub 2.3), door de autoriteiten van zijn land van herkomst niet beschouwd zal worden als LTTT-betrokkene of LTTE-sympathisant, beschikt hij over een intern vluchtalternatief in Colombo.

Het door verzoeker ter zitting neergelegde document doet hieraan geen afbreuk aangezien uit de frase *“in sommige gevallen ook niet naar Colombo”* afgeleid dient te worden dat er, behoudens deze niet-gespecificeerde gevallen, wel naar Colombo werd verwijderd.

Gelet op verzoekers ongeloofwaardigheid en het bestaan van een intern vluchtalternatief te Colombo is het verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 30 oktober 2007 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
---------------	--

dhr. R. SANEN,	toegevoegd griffier.
----------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.